

29 Ιουλίου, 1993

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΕΙΣ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ, ΥΠΟ Η ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ 1. ΑΝΤΩΝΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗ, 2. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΠΕΛΕΚΑΝΟΥ, ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ 323/93 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΘΕΙ Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΑΔΕΙΑ ΠΡΟΣ ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ/Η MANDAMUS ΚΑΙ/Η PROHIBITION

ΚΑΙ

ΕΙΣ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 17/6/1993 ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΑΠΕΡΡΙΨΕ ΑΙΤΗΣΗ ΚΑΙ/Η ΕΝΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΕΖΗΤΗΤΟ ΝΑ ΚΗΡΥΧΘΕΙ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΚΥΡΗ.

(Αίτηση Αρ. 117/93)

5 *Προνομοιακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώριση αίτησης για έκδοση ενταλμάτων certiorari και mandamus εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας σε ποινική υπόθεση με την οποία απέρριπτε διάφορες προδικαστικές ενστάσεις του αιτητή — Κρίθηκε ότι η ταλαιπωρία μιας δίκης δεν αποτελούσε εξαιρετική περίπτωση που να δικαιολογεί την χορήγηση της αιτούμενης άδειας στην προκειμένη περίπτωση, όπου υπήρχε εναλλακτικό ένδικο μέσο.*

10 *Ο αιτητής ζήτησε άδεια για καταχώριση αίτησης για έκδοση ενταλμάτων certiorari και mandamus εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας σε ποινική υπόθεση, με την οποία απέρριψε διάφορες ενστάσεις του αιτητή σχετικά με τις εναντίον του διατυπωθείσες κατηγορίες. Η απόφαση αυτή μπορούσε να προσβληθεί και με έφεση, μετά την αποπεράτωση της ποινικής διαδικασίας.*

Αποφασίσθηκε ότι:

15 *Ανεξάρτητα του αν υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή συζητήσιμο θέμα, εφόσον υπήρχε εναλλακτική διαδικασία έφεσης, έπρεπε να καταδειχθούν εξαιρετικές περιστάσεις για να χορηγηθεί η αιτούμενη άδεια. Στην προκειμένη περίπτωση, το γεγονός ότι ο αιτητής θα*

υρίστατο την ταλαιπωρία μιας δίκες δεν αποτελούσε εξαιρετική περίπτωση.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41

5

R. v. Epping and Harlow General Commisioners [1983] 3 All E.R. 257

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά άδεια του Δικαστηρίου για να καταχωρίσει αίτηση για έκδοση προνομιακού διατάγματος Certiorari με σκοπό την ακύρωση απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, ημερομηνίας 17 Ιουνίου, 1993. 10

E. Ευσταθίου με Κ. Καμένο, για τον αιτητή.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την αίτηση αυτή ο αιτητής ζητά άδεια του Δικαστηρίου για να καταχωρίσει αίτηση για έκδοση προνομιακού διατάγματος Certiorari. 15

Το αιτούμενο διάταγμα στοχεύει στην ακύρωση απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, ημερομηνίας 17/6/1993, σε αίτηση ή/και ένσταση του αιτητή, όπου ως κατηγορούμενος ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας υπέβαλε δια του δικηγόρου του ότι η διαδικασία ήταν άκυρη λόγω έλλειψης αρμοδιότητας ή/και ουσιαστικής παρανομίας ή τέτοιας παρανομίας που να καθιστά το Δικαστήριο αναρμόδιο να επιληφθεί της υπόθεσης ή/και λόγω έλλειψης αρμοδιότητας κατά τόπο και/ή καθ' ύλην αρμοδιότητας ορισμένων κατηγοριών ή/και λόγω πολλαπλότητας ή/και αντικανονικότητας ένεκεν ελαχίστων κατηγοριών, ώστε να δύνανται οι κατηγορούμενοι να ετοιμάσουν την υπεράσπιση τους. 20
25

Με το αιτούμενο διάταγμα Certiorari σκοπείται η απαγόρευση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας να εκδικάσει την υπόθεση εναντίον του κατηγορούμενου, αιτητή στην υπό εκδίκαση αίτηση, λόγω αναρμοδιότητας και προφανούς παρανομίας και με το αιτούμενο διάταγμα Mandamus σκοπείται η έκδοση διατάγματος από το Ανώτατο Δικαστήριο προς το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, όπως διατάξει την ακύρωση του κατηγορητηρίου. Επιπλέον ζητείται διάταγμα του Δικαστηρίου που να διατάσσει την αναστολή της διαδικασίας μέχρι την εκδίκαση της παρούσας αίτησης ή μέχρις 30
35

ότου εκδικαστεί η αίτηση τελειωτικά από το Ανώτατο Δικαστήριο.

5 Ο αιτητής κατηγορήθηκε ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας με οχτώ κατηγορίες. Οι πέντε από τις κατηγορίες αυτές αφορούν την κατ' ισχυρισμό έκδοση επιταγής χωρίς αντίκρουσμα, κατά παράβαση των άρθρων 305(1) και 29 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 186/86. Οι άλλες κα-
10 τηγορίες αναφέρονται σε ιχυριζόμενη παράλειψη του να παραδώσει ξένο συνάλλαγμα σε εξουσιοδοτημένο διαπραγματευτή συναλλάγματος, κατά παράβαση του Περί Ελέγχου Συναλλάγματος Νόμου, Κεφ. 199, όπως τροποποιήθηκε από τον Νόμο 53/72 και Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου 11529/72, και εμπορία ξένου συναλλάγματος.

15 Ο ισχυρισμός της Κατηγορούσας Αρχής, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες των κατηγοριών, ήταν ότι ο κατηγορούμενος εξέδιδε επιταγές επ' ονόματι ορισμένου προσώπου, με τη βεβαίωση ότι υπήρχε ανάλογο ποσό χρημάτων για εξαργύρωση, ενώ στην πραγματικότητα δεν υπήρχε και με τις κατ' ισχυρισμό ψευδείς παραστάσεις του απέσπασε μετρητά εις δραχμές, που κατετέθησαν σε ένα λογαριασμό του στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος στην Αθήνα.

20 Οι κατηγορίες για το ξένο συνάλλαγμα αφορούν, όπως αναφερα πιο πάνω, στην παράλειψη παραδόσεως ξένου συναλλάγματος σε εξουσιοδοτημένο διαπραγματευτή συναλλάγματος και εμπορία ξένου συναλλάγματος. Δεν νομίζω ότι υπάρχει λόγος λεπτομερέστερης έκ-
25 θεσης των κατηγοριών που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος. Το γεγονός είναι ότι ο δικηγόρος του κατηγορούμενου-αιτητή ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ήγειρε προδικαστική ένσταση αναφορικά με έλλειψη αρμοδιότητας και άλλες ελλείψεις ή παραλείψεις της Κατηγορούσας Αρχής, τόσο στο κατηγορητήριο, όσο και σε
30 διαδικαστικά θέματα όπως η παράδοση λεπτομερειών των αδικημάτων, αντικανονικότητα στις κατηγορίες και άλλα.

35 Το Δικαστήριο, αφού άκουσε τις προδικαστικές ενστάσεις, εξέδωσε την απόφαση του στις 17/6/1993. Με την απόφαση του το Δικαστήριο απέρριψε τις ενστάσεις του κατηγορούμενου-αιτητή. Αντίγραφο της απόφασης ευρίσκεται ενώπιον μου ως τεκμήριο "Α" και συνοδεύει την παρούσα αίτηση.

40 Έχω μελετήσει με κάθε δυνατή προσοχή το αίτημα του δικηγόρου του αιτητή, ο οποίος σε μιά εκτενή αγόρευση του αναφέρθηκε στις ελλείψεις ή/και παραλείψεις της Κατηγορούσας Αρχής που πλήττουν την καλή και δίκαιη εκδίκαση της υπόθεσης, ως και τους ισχυρισμούς του περί αναρμοδιότητας του Πρωτόδικου Δικαστη-

ρίου για εκδίκαση της υπόθεσης. Αναφέρθηκε δε ο δικηγόρος του αιτητή σε σωρεία αυθεντιών που, κατά την εισήγηση του, δίνουν το δικαίωμα στο Δικαστήριο να εκδώσει την αιτούμενη θεραπεία.

Δεν μπορώ να συμφωνήσω με το δικηγόρο του αιτητή γιατί η νομολογία μας έχει ξεκαθαρίσει αναφορικά με την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων και καθορίζει ξεκάθαρα πως και αν ακόμη ο αιτητής ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως ή/και συζητήσιμο ζήτημα, δεν είναι αρκετό για να του δοθεί άδεια καταχώρισης αίτησης για προνομιακό διάταγμα. Είναι αναγκαίο όπως αποδειξεί πως υπάρχουν εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν τέτοιο διάταγμα. Η νομολογία μας έχει υιοθετήσει πλήρως, με σειρά αποφάσεων της που αρχίζουν από την υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση του Γεώργιου Ανθίμου**, (1991) 1 Α.Α.Δ 41, την αγγλική υπόθεση **R. v. Epping and Harlow General Commissioners** [1983] 3 All E.R. 257, όπου στη σελίδα 262 αναφέρεται:

“But it is a cardinal principle that, save in the most exceptional circumstances, that jurisdiction will not be exercise where other remedies were available and have not been used.”

Δε νομίζω ότι μου έχουν υποδειχθεί τέτοιες εξαιρετικές περιστάσεις που να δικαιολογούν την έκδοση του αιτούμενου προνομιακού διατάγματος. Το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος θα είναι υπόχρεος να υποστεί την ταλαιπωρία μιάς δίκης, δεν μου φαίνεται πως αποτελεί “εξαιρετική περίπτωση”. Υπάρχει άλλο ένδικο μέσο το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει. Ο αιτητής δεν ικανοποίησε την προϋπόθεση των “εξαιρετικών περιστάσεων” για να δικαιούται άδειας για την καταχώριση της αίτησης εντάλματος Certiorari.

Για τους πιο πάνω λόγους, η αίτηση απορρίπτεται χωρίς διάταγμα ως προς τα έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται.